

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και ημεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ." Α΄ Κορ.15:51-52

Μην αποκάμεις να κάνεις το καλό

Είναι μεγάλο πράγμα να λέγεται "Χριστιανός". Ωστόσο, απαιτούνται πολλά από εσένα. Μην κάνεις τίποτε ανάξιο για Εκείνον, που σε αντιπροσωπεύει στους ουραμούς και που αντιπροσωπεύεις εσύ στη γη. Εκείνος είναι πιστός σε εσένα, έτσι να είσαι και εσύ προς Αυτόν. Ας γνωρίσουν οι άνθρωποι ποιον Κύριο και αφέντη υπηρετείς. Να είσαι ο μάρτυράς Του, ο καθρέφτης Του, η ζωντανή επιστολή Του. Επίτρεπέ Του να μιλά στον κόσμο μέσα από εσένα. Η ζωή σου ας δείχνει στους γύρω σου ποιος είναι Αυτός και τι είναι Αυτός για εσένα. Μίλα στους ανθρώπους όμορφα για Εκείνον, όπως μιλά και Εκείνος για σένα. Σε έχει τιμήσει δίνοντάς σου το Όνομά Του. Σ' έχει ευλογήσει δίνοντάς σου υιοθεσία, και βασιλεία, και αιώνια κληρονομιά. Πρόσεξε να δίνεις τιμή στην αγάπη Του και να υψώνεις τη μεγαλοσύνη Του.

Να είσαι αληθινός σε Εκείνον που σε αγάπησε και σε έπλυνε από τις αμαρτίες σου με το δικό Του αίμα, γιατί Του αξίζει. Είναι το λιγότερο που μπορείς να κάνεις για Αυτόν.

Ακολούθησέ Τον. Ακολουθώντας Αυτόν, κοιτάς μπροστά, γιατί έθεσε το πρόσωπό Του εμπρός για να πάει στην Ιερουσαλήμ. Και όταν ο Πέτρος

Τον εμπόδισε να πάει προς τον Σταυρό, Εκείνος τού απάντησε: «Υπαγε οπίσω Μου, Σατανά» (Ματθ. 16:23). Θα κοιτάς επίσης ψηλά, γιατί «σήκωσε τα μάτια Του στον Ουρανό» (Ιωα. 17:1) και η στάση σου πρέπει να είναι στο «να κοιτάς προς τα πάνω», με την αφοσίωσή σου στα άνω πράγματα (Κολ. 3:1). Θυμήσου ποιος είσαι και τι ο Θεός περιμένει από εσένα. Εξάσκησε την ομολογία σου, την πίστη σου, τις προσευχές σου.

Δεν γεννήθηκες, ούτε αναγεννήθηκες μόνον για τον εαυτό σου. Μπορεί να μην είσαι ικανός να δίνεις πολλά, αλλά να δίνεις έστω και κάτι, ανάλογα με την ικανότητά σου. Θυμήσου ότι ο Κύριος αγαπά τον ιλαρό δότη. Πρόσεξε και προφυλάξου από την απληστία, διότι η αγάπη για τα χρήματα είναι η ρίζα του κακού. Οποτεδήποτε και σε οποιαδήποτε μορφή έρθει η κοσμικότητα, είτε είναι η αγάπη για τα χρήματα, είτε είναι η αγάπη για ηδονή, παύεις να είσαι πιστός στο Χριστό, προσπαθώντας να υπηρετήσεις και το Θεό και το μαμωνά.

Τότε, κάνε κάτι για το Θεό, όσο υπάρχει χρόνος. Μπορεί να μην έχεις πολύ χρόνο, γιατί η μέρα περνά και οι σκιές της νύχτας απλώνονται. Κάνε κάτι κάθε μέρα. Εργάσου και αφοσιώσου σ' αυτό. Εργάσου με χαρά

και με μια καλή διάθεση, όπως εκείνοι που αγαπούν και τη δουλειά τους και τον προϊστάμενό τους. Μην κουράζεσαι να κάνεις το καλό. Εργάσου και κάντο με πίστη. Εργάσου με αγάπη, υπομονή και ελπίδα. Μην αποφεύγεις τη σκληρή δουλειά ή τα δυσάρεστα καθήκοντα, προσπαθώντας με όλες σου τις δυνάμεις. «Κακοπάθησε ως καλός στρατιώτης τού Ιησού Χριστού» (Β΄ Τιμ. 2:3). «Γίνεστε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντας πάντοτε στο έργο του Κυρίου» (Α΄ Κορ. 15:58). Μην σταυρώνεις τα χέρια σου, ή εγκαταλείπεις το στήριγμά σου, ή βάζεις το ξίφος στη θήκη του. Μην δίνεις τόπο στην τεμπελιά και στο να ικανοποιείς τη σάρκα, λέγοντας στον εαυτό σου: «Θα πάω στον ουρανό χωρίς να εργάζομαι».

Τα προτερήματά σου μπορεί να είναι μικρά, ο χρόνος σου όχι πολύς, οι ευκαιρίες σου λίγες, αλλά εργάσου και κάντο ήσυχα, χωρίς φασαρία, ή αλαζονεία, όχι για να ευαρεστήσεις ανθρώπους, αλλά το Θεό. Όχι ζητώντας την τιμή που έρχεται από ανθρώπους, αλλά αυτή που έρχεται από το Θεό. Η ημέρα της τιμής έρχεται και το «Εύγε» του Κυρίου, που θα επανορθώσει όλες τις δυσκολίες και τους κόπους εδώ στη γη πλησιάζει.

Θεέ, μίλησέ μου!!

Ο άνθρωπος ψιθύρισε: "Θεέ, μίλησέ μου" και ακούστηκε το κελάδημα των πουλιών του αγρού.

Αλλά ο άνθρωπος δεν το άκουσε...

Έτσι ο άνθρωπος φώναξε πιο δυνατά. 'Θεέ, μίλησέ μου" και η βροντή έσκισε τον ουρανό από τη μια άκρη έως την άλλη.

Αλλά ο άνθρωπος δεν την άκουσε...

Ο άνθρωπος έριξε μια ματιά γύρω του και είπες: "Θεέ άφησέ με να Σε δω". Ένα αστέρι έλαμψε με λαμπρότητα.

Αλλά ο άνθρωπος δεν το πρόσεξε...

Και ο άνθρωπος έκραξε και είπες: "Θεέ, δείξε μου ένα θαύμα" και μια ζωή γεννήθηκε.

Αλλά ο άνθρωπος δεν το διέκρινε...

Έτσι ο άνθρωπος ξαναφώναξε με απελπισία, με απόγνωση: "Αγγιξέ με Θεέ και άφησέ με να γνωρίσω ότι είσαι εδώ". Εκείνη τη στιγμή ο Θεός κατέβηκε κάτω και άγγιξε τον άνθρωπο. Αλλά ο άνθρωπος τίναξε από πάνω του την όμορφη πεταλούδιτσα και συνέχισε το δρόμο του...

Ω, ανθρωπέ μου. Μη χάνεις τις ευλογίες του Θεού, γιατί δε σου έρχονται με τον τρόπο που εσύ τις περιμένεις!!!

Μέσα από πολλές δοκιμασίες

Ο Ιησούς έχει πολλούς λάτρεις της Ουράνιας Του Βασιλείας, αλλά λιγότερους αχθοφόρους του Σταυρού Του. Έχει πολλούς που τους αρέσει η παρηγοριά, αλλά λίγους που τους αρέσει η δοκιμασία. Βρίσκει πολλούς που θέλουν να κάτσουν στο τραπέζι μαζί Του, αλλά λίγους όταν Αυτός απουσιάζει.

Όλοι θέλουν να χαρούν μαζί Του, αλλά λίγοι επιθυμούν να υπομείνουν οτιδήποτε για Εκείνον. Πολλοί ακολουθούν τον Ιησού στο τεμάχισμα του άρτου, αλλά λίγοι στο να πιουν το ποτήρι του πάθους Του. Πολλοί σέβονται τα θαύματά Του, αλλά λίγοι ακολουθούν το όνειδος του Σταυρού Του. Πολλοί αγαπούν τον Ιησού, όμως μέχρι εκεί που δεν τους συναντούν οι δυσκολίες. Πολλοί Τον δοξάζουν και Τον ευλογούν, αλλά μόνο όσο παίρνουν παρηγοριά από Εκείνον.

Όσοι αγαπούν τον Ιησού, για χάριν

Του και όχι για κάποια δώρα που θα λάβουν, Τον ευλογούν εξίσου τόσο μέσα σε κάθε δοκιμασία και οδύνη καρδιάς, όσο και σε καταστάσεις μεγαλύτερων ευλογιών. Ω, πόσο δυνατή είναι η αγνή αγάπη του Ιησού, που δεν είναι αναμειγμένη με κανένα προσωπικό συμφέρον, ούτε με φιλαυτία!

Δυστυχώς δεν είναι λίγοι αυτοί που λέγονται «μισθοφόροι» και που πάντα ζητούν μια αμοιβή. Που αγαπούν περισσότερο τον εαυτό τους παρά το Χριστό και που πάντοτε σκέφτονται το δικό τους συμφέρον και όφελος. Αλήθεια, έστω και ένας τους θα βρεθεί άραγε να επιθυμήσει να υπηρετήσει το Θεό χωρίς κανένα απολύτως αντάλλαγμα;

Προετοίμασε τον εαυτό σου να αντέξει πολλές αντιξοότητες και διάφορα είδη προβλημάτων σ' αυτή τη μίζερη ζωή, διότι θα σε βρουν όπου και να είσαι και το μόνο σίγουρο εί-

ναι ότι θα έρθουν οπουδήποτε και αν κρύβεσαι, γιατί έτσι πρέπει να γίνει! **Δεν υπάρχει καμία συνταγή, ούτε τρόπος, για να αποφύγεις τις δοκιμασίες και τις θλίψεις, παρά μόνο να τις υπομείνεις με τη δύναμη που δίνει ο Θεός.**

Πιες από το ποτήρι του Κυρίου με εγκάρδια αφοσίωση, εάν επιθυμείς να είσαι ο φίλος Του και να έχεις μερίδιο μαζί Του. Όσον αφορά τις ανένσεις, αφήσέ τες στο Θεό. Άφησέ Τον να κάνει οτιδήποτε θα Τον ευαρεστήσει περισσότερο.

Αλλά βάλε τον εαυτό σου κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε όταν υποφέρεις δοκιμασίες να τις αντιμετωπίζεις σαν τη μεγαλύτερη ευλογία, γιατί οι θλίψεις του παρόντος καιρού δεν μπορούν να συγκριθούν με τη δόξα που έρχεται. Και ας μην ξεχνάμε ότι : *«διαμέσου πολλών θλίψεων πρέπει να μπούμε μέσα στη βασιλεία του Θεού»* (Πράξ. 14:22).

Προσευχή που οδηγεί στην υπακοή

Είναι συχνό φαινόμενο, ότι τα καταφέρνουμε καλλίτερα στη γνώση του Λόγου του Θεού, από του να τον βάλουμε σε εφαρμογή. Το να ξοδεύουμε χρόνο για να γνωρίσουμε το Λόγο είναι πολύ σημαντικό στο περπάτημά μας με τον Κύριο, γιατί μας δίνει βαθιά γνώση της φύσης και του χαρακτήρα του Θεού και του Υιού Του, Ιησού Χριστού, του Μόνου που καλούμαστε να αγαπάμε και να υπακούμε και να μιμούμαστε. Πώς τα πάει η οικογένειά σου με το Λόγο του Θεού; Εκπαιδεύεις τα παιδιά σου έτσι ώστε να αγαπούν τον Κύριο με όλη τους την καρδιά, την ψυχή, τη διάνοια και τη δύναμη; Υπακούουν τους γονείς τους πρόθυμα και με σεβασμό, διότι τιμούν, σέβονται και υπακούουν τον Ουράνιο Πατέρα τους;

Βοήθησε την οικογένειά σου να δημιουργήσει ένα γερό σύνδεσμο μεταξύ της ανάγνωσης των Γραφών και της υπακοής σε αυτές. Πώς; Δίδαξέ τους να προσεύχονται καθώς διαβάζουν και μελετούν το Λόγο του Θεού. Τι μεγάλος πλούτος ενδοσκόπησης μπορεί να αποκτηθεί, καθώς ρωτάς τον Πατέρα να δώσει κατανόηση του Λό-

γου Του στην καρδιά και στο πνεύμα σου. Καθώς προσεύχεσαι δια του Λόγου, θα ενεργοποιηθείς και θα δυναμωθείς ώστε να πράξεις το Λόγο.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να προσευχηθείς μέσα από το Λόγο. Ένας δυναμικός τρόπος να επιτρέψεις το Άγιο Πνεύμα να σε διδάξει πώς να υπακούς το Λόγο, είναι να τον διαβάζεις προσεκτικά, προσευχόμενος καθώς συνεχίζεις να διαβάζεις. Πάρε ένα ολόκληρο κεφάλαιο και ξόδεψε όσο χρόνο χρειάζεται, ώστε να βρεις τις αλήθειες του και να καταλάβεις τι ο Θεός ζητά από σένα ατομικά αλλά και σαν οικογένεια να κάνεις. Ζήτησέ Του να σου δώσει τη δύναμη και την επιθυμία να υπακούσεις κάθε εντολή του Κυρίου Ιησού!

Για παράδειγμα, θα πρότεινα την απομνημόνευση του 12ου κεφ. της προς Ρωμαίους Επιστολής σαν οικογένεια και να προκαλέσεις κάθε έναν ξεχωριστά να συμπεριφέρεται σαν ζωντανή θυσία, που συνειδητοποιεί αληθινά το βάθος του νοήματος της αγάπης. Μπορεί να σας πάρει εβδομάδες μόνο να περάσετε όλοι μαζί αυτό το κεφάλαιο, αλλά θα θερίσετε θερισμό δικαι-

οσύνης που έρχεται σαν αποτέλεσμα στην υπακοή της οδού του Κυρίου!

Ο Θεός είναι απεριόριστος! Θα εκπλαγείς καθώς Του επιτρέπεις να σας μιλήσει σαν οικογένεια και θα τιμηθεί και δοξασθεί μέσω της υπακοής ανταπόκρισής σας στο Λόγο Του. Μην ξεχάσεις να Τον ευχαριστήσεις καθώς σας διδάσκει να υπακούτε το Λόγο Του και καθώς σας μεταμορφώνει με την ανανέωση του μυαλού σας!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.
Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Φυλαχτείτε από την παραπλάνηση

Αυτή η ώρα που ζούμε είναι φορτωμένη από πνευματικούς κινδύνους. Η Βίβλος μάς λέει ότι θα υπάρξουν πνεύματα πλάνης στους έσχατους καιρούς (Α΄ Τιμ. 4:1). Εάν μπορέσουν θα προσπαθήσουν να εξαπατήσουν ακόμα και τους εκλεκτούς (Μαρκ. 13:22). Στη ζωή, τα πνεύματα πλάνης βρίσκουν είσοδο εκεί που υπάρχει αμαρτία.

Παροτρυνόμαστε από την Αγία Γραφή να «*μην αφήσουμε κανέναν να μας εξαπατήσει*» (Ματ. 24:4, Μαρκ. 13:5, Εφ. 5:6, Β΄ Θεσσ. 2:3, Α΄ Ιωα. 3:7). Και μας καθιστά προσεκτικούς να μην εξαπατούμε τον εαυτό μας (Α΄ Κορ. 3:18, Α΄ Ιωα. 1:8).

Συμβαίνει συχνά ότι όταν ο Θεός χρησιμοποιεί θαυμαστά έναν άνθρωπο, οι χριστιανοί αρχίζουν να θαυμάζουν αυτό το άτομο και να το εξυψώνουν. Κάτι τέτοιο μπορεί εύκολα να οδηγήσει αυτόν τον πνευματικό ηγέτη σε περηφάνια (Παρ. 16:18). Αυτοί οι περήφανοι αρχηγοί μπορεί να οδηγηθούν σε εξαπάτηση και οι αφοσιωμένοι ακόλουθοι τους να πέσουν στην ίδια παγίδα της παραπλάνησης.

Οι πνευματικοί ηγέτες που έχουν πολλούς ακόλουθους, αλλά δεν ζουν ενάρετη ζωή, δεν είναι από το Θεό. Πρέπει να υπάρχει άγια ζωή, και η αγιότητα πρέπει να κηρύττεται στους ανθρώπους. Ο Θεός θέλει να παραλάβει μια εκκλησία χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα (Εφ. 5:27). Η κρίση πρέπει να ξεκινήσει από τον οίκο του Κυρίου (Α΄ Πετ. 4:17). Η οδός είναι στενή (Ματθ. 7:14). Προσέξτε αυτούς που κηρύττουν ένα εύκολο Ευαγγέλιο συμβιβασμού!

Θα υπάρξουν απατεώνες που θα έρθουν να κηρύξουν την αλήθεια. Ύστερα, αφού αποκτήσουν ακόλουθους, θ' αρχίσουν να διδάσκουν διδασκαλίες που δεν προέρχονται από την Αγ. Γραφή. Οι χριστιανοί δεν θα ακολουθούσαν κάποιον που ήρθε για να διακονήσει το λάθος. Αλλά, οι απρόσεκτοι μπορεί, σταδιακά, να οδηγηθούν

στο λάθος από κάποιον τον οποίον έχουν έρθει να θαυμάσουν. Η ζωή του διακόνου της δικαιοσύνης πρέπει να συμφωνεί με αυτά που μιλά. Και ό,τι μιλά πρέπει να συμφωνεί τελειώς με την Αγ. Γραφή.

Εάν ζούμε δίκαια και κρατάμε το Λόγο στην καρδιά και στο μυαλό μας, τότε δεν χρειάζεται να φοβόμαστε, γιατί ο Θεός θα μας δώσει από το Πνεύμα Του για να μας κρατήσει στην Αλήθεια. Πρέπει να ελέγχουμε ζωή μας και να καθαριζόμαστε από κάθε αμαρτία, μήπως γίνει παγίδα στη ζωή μας. «*Αν διακρίναμε τον εαυτό μας, δεν θα κρινόμαστε*» (Α΄ Κορ. 11:31).

Αυτές οι μέρες χαρακτηρίζονται από όλο και περισσότερους πειρασμούς. Καθώς ο Θεός προετοιμάζει τα παιδιά Του για το δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο σατανάς θα εντείνει τις προσπάθειές του για να οδηγήσει τα παιδιά του Θεού σε εξαπάτηση. Ο σατανάς θα ψάξει να οδηγήσει τα παιδιά του Θεού μακριά από την αγιότητα, προς τη ζωή για την ευχαρίστηση της σάρκας.

Ο πειρασμός όμως δεν πρέπει να μας νικήσει. «*Επειδή, δεν έχουμε αρχιερέα, που δεν μπορεί να συμπάθησει στις ασθένειές μας, αλλά ο Οποίος πειράστηκε σε όλα, κατά τη δική μας ομοιότητα, χωρίς αμαρτία. Ας πλησιάσουμε, λοιπόν, με παρησία στον θρόνο της χάριτος, για να πάρουμε έλεος, και να βρούμε χάρη προς βοήθεια σε καιρό ανάγκης*» (Εβρ. 4:15-16).

Δεν χρειάζεται να είμαστε αυτοί που πέφτουν στο σκοτάδι. Μπορούμε να είμαστε μεταξύ αυτών που τελειώνουν τον αγώνα με νίκη. Αλλά τώρα, πρέπει να βάλουμε το πρόσωπό μας σαν πέτρα. Πρέπει να είμαστε δυνατοί στον σκοπό που έχουμε μπροστά μας. Οι κίνδυνοι θα μας περιστοιχίσουν από παντού, αλλά ο Θεός έχει υποσχεθεί ότι η χάρη Του είναι αρκετή για αυτούς που θα Τον εκζητήσουν (Β΄ Κορ. 12:9).

Πώς λύνονται τα θέματά μας;

«*Άλλωστε, χωρίς πίστη είναι αδύνατο να ευαρεστήσει κανείς το Θεό, αφού εκείνος που πλησιάζει το Θεό πρέπει να πιστεύει στην ύπαρξή Του και ότι ανταμείβει εκείνους που Τον αναζητούνε.*» Εβρ. 11:6

Η προσευχή κινεί το χέρι του Θεού. Την προσευχή μας περιμένει ο Κύριος, για να φανεί δυνατός στη ζωή μας, στην οικογένειά μας, στην εργασία μας, στα μικρά αλλά και στα μεγάλα.

Ένας νεαρός γιατρός, πιστός του Χριστού, έπαιρνε την ειδικότητά του σ' ένα νοσοκομείο της Αθήνας. Η επιμελήτρια του τμήματος ήταν εξαιρετική επιστήμων, αλλά πολύ ιδιόρρυθμη ως άνθρωπος. Το δυσκολότερο ήταν το μεσημέρι, που έπρεπε να γραφτούν οι εκθέσεις στους φακέ-

λους των αρρώστων για την πορεία των εξετάσεων και της ασθένειας. Η επιμελήτρια έδινε οδηγίες, υπαγόρευε, έλεγχε και του έβγαζε την ψυχή για αμελητέα πράγματα. «*Μικρά γράμματα κάνεις, πολύ μεγάλα τα κάνεις, εκεί έπρεπε να υπογραμμίσεις με κόκκινο, όχι με μπλε, δεν προσέχεις την ορθογραφία, μην κάνεις τόσες συντομογραφίες...*». Συχνά μάλιστα, αφού είχε ολοκληρωθεί η έκθεση, συνοφρυωνόταν και την έπαιρνε απότομα, για να την σχίσει σε τέσσερα κομμάτια ξεφυσώντας μάλιστα οργισμένη. Και άντε πάλι από την αρχή.

Όταν η ιστορία έγινε μόνιμη καθημερινότητα, ο άνθρωπος του Θεού σήκωσε τα μάτια ψηλά : «**Κύριέ μου, αν Εσύ έτσι θέλεις, θα το υπο-**

μείνω. Αν πάλι φταίω σε κάτι, δείξε μου το. Μα αν όχι, άλλαξε αυτή τη γυναίκα, που και ίδια βασανίζεται από τη συμπεριφορά της». Μια μέρα πάνω στη δουλειά έγινε κάτι μικρό, μα ο νεαρός γιατρός έδειξε απέραντη υπομονή. Η επιμελήτρια το κατάλαβε. Συγκλονίστηκε. Άλλαξε άρδην η συμπεριφορά της, έγινε άλλος άνθρωπος. Ποτέ δεν ξαναέγινε θέμα για την ...ορθογραφία. Όλα γίνονταν ήρεμα και ομαλά. Ο Θεός είχε ενεργήσει θαυμαστά, απαντώντας στην προσευχή του παιδιού Του και είναι πρόθυμος ν' απαντήσει σε κάθε μας αίτημα, αν Τον αγαπούμε και Τον υπακούμε, αν ανήκουμε σ' Αυτόν με όλη μας την καρδιά, γιατί δεν υπάρχει τίποτα δύσκολο για Κείνον.

Βάρος για Αναζωπύρωση

Η αναζωπύρωση έρχεται σ' εκείνους που την επιθυμούν και τη ζητούν απεγνωσμένα. Πολλοί σήμερα μιλούν για πνευματική εγρήγορση, κάτι για το οποίο πρέπει να αρχίσουμε να προσευχόμαστε. Όμως πόσο αλήθεια έχουμε επιτρέψει στο Θεό να βάλει μέσα μας το βάρος που χρειάζεται για να προσευχηθούμε απεγνωσμένα για Εκείνον, ώστε η Παρουσία Του να έρθει ανάμεσα μας; Είμαστε πρόθυμοι να «πληρώσουμε» το τίμημα, έτσι ώστε να δούμε το Θεό να κινείται μ' ένα δυναμικό τρόπο στην εκκλησία Του σήμερα;

Καθώς συνεχίζω να μαθαίνω το πώς να προσεύχομαι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, η προσευχή που γίνεται με παράλληλη μελέτη και γνώση της Αγίας Γραφής είναι όλο και πιο σημαντική. Καθώς προσεύχομαι μέσα από το Λόγο του Θεού, βρίσκω τον εαυτό μου να προσεύχεται με τρόπους που δε θα μπορούσα πριν να φανταστώ ότι θα προσευχόμουν. Έτσι γίνεται, όταν αρχίζουμε να βάζουμε τον εαυτό μας ενώπιον του Κυρίου ζητώντας βάρος για αναζωπύρωση.

Έχω πολύ εντυπωσιαστεί από την προσευχή του ψαλμωδού Δαβίδ στον 79ο Ψαλμό. Αποτελεί μια πολύ δυνατή προσευχή αναζωπύρωσης. Πρόκειται για μια συντετριμμένη καρδιά που από τη μία έβλεπε τους ανθρώπους του Θεού να δέχονται επιθέσεις και από την άλλη οι υποσχέσεις του Θεού να παραμένουν ανεκπλήρωτες. Το να προσεύχεσαι μελετώντας τον Ψαλμό 79, είναι ο καλλίτερος τρόπος για ν' αναπτύξεις βιβλικό βάρος για αναζωπύρωση. Τα παρακάτω αναλύονται ως μια πολύ καλή περιγραφή προσευχής με πάθος:

1. Το ν' αναγνωρίσεις και να παραδεχτείς την τωρινή σου κατάσταση είναι ένα κομβικό σημείο για ν' αρχίσεις. Οι Ισραηλίτες καταπέζονταν από τις επιθέσεις των εχθρών τους. Τελικά, ταπεινώθηκαν - «*επειδή ταπεινωθήκαμε υπερβολικά*» (εδ. 8). Εάν η εκκλησία σήμερα δεν φθάσει στην ταπεινώση, ποτέ δε θα αναπτυχθεί ένα φορτίο για αναζωπύρωση.

2. Να είσαι σοβαρός όσον αφορά τη δόξα του Θεού. Οι ειδωλολάτρες δυσφημούσαν το Θεό εξ' αιτίας της θλιβερής κατάστασης των Ισραηλιτών. «*Πού είναι ο Θεός τους;*» ρωτούσαν (εδ. 10). Το γεγονός ότι ο κόσμος θα κάνει μια παρόμοια ερώτηση πρέπει να φέρει σε μεγάλη λύπη τα παιδιά του Θεού. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι που λέει ο κόσμος για την εκκλησία σήμερα: «*Πού είναι ο Θεός σας;*»

3. Η αναγνώριση της τωρινής σου κατάστασης και της βαθείας σου επιθυμίας να δοξάζεται ο Θεός, θα σε οδηγήσει σε προσευχή δέησης. Σ' αυτό το σημείο ο

Ισραήλ προσεύχεται για έλεος, απελευθέρωση και συγχώρηση. «*Μην θυμηθείς τις αμαρτίες των πατέρων μας. Ας μας προφτάσουν γρήγορα οι οικτιρμοί σου, επειδή ταπεινωθήκαμε υπερβολικά. Βοήθησέ μας, Θεέ της Σωτηρίας μας, ένεκα της δόξας του Ονόματός Σου, και ελευθέρωσέ μας, και γίνε ελεήμονας στις αμαρτίες μας, ένεκα του Ονόματός Σου*» (εδ. 8-9). Αυτό είναι ένα πολύ προσωπικό είδος προσευχής, που εστιάζει στις ανάγκες των ανθρώπων του Θεού για αποκατάσταση μέσα στη χάρη του Θεού.

4. Οδηγώντας την προσευχή ένα βήμα πιο πέρα, βλέπουμε τον ψαλμωδό να ζητά από το Θεό να επέμβει στην κατάσταση (εδ. 10-12). Στην πραγματικότητα, ο ψαλμωδός προσεύχεται: «*Θεέ, απάντησε στις κατηγορίες του εχθρού. Με τις ενέργειές Σου, Κύριε, ανταπέδωσε τις κατηγορίες που ο κόσμος Σου έχει αποδώσει μέσω της θλιβερής κατάστασης των παιδιών Σου.*»

5. Το αποτέλεσμα τέτοιας προσευχής είναι λατρεία και αίνος: «*Εμείς, όμως, ο λαός Σου, τα πρόβατα της βοσκής Σου, θα Σε δοξολογούμε στον αιώνα, από γενεά σε γενεά θα αναγγέλλουμε την αίνεσή Σου*» (εδ. 13). Αυτό είναι το φυσικό αποτέλεσμα του να βλέπεις το Θεό να εργάζεται. Και παράλληλα, είναι μια δέσμευση να το μεταβιβάσεις στην επόμενη γενιά.

Το να προσεύχεσαι μια τέτοια προσευχή για αναζωπύρωση δεν αποτελεί εγγύηση για αναζωπύρωση. Απλώς προετοιμάζεται το έδαφος της ανθρωπίνης καρδιάς για μια ανανεωμένη επέμβαση του Θεού. Το να προσευχόμαστε με πάθος για αναζωπύρωση αρχίζει να βάζει ένα βάρος ανάμεσα στα παιδιά του Κυρίου. Και μέσα σε μια τέτοια προετοιμασμένη κατάσταση, ο Κύριος συχνά στέλνει τη βροχή Του από τον ουρανό.

Το πρόβλημα είναι ότι είμαστε ικανοποιημένοι με την επιφανειακή γνώση του Θεού και δεν σταματάμε λίγο για να καταλάβουμε ότι τελικά οι άλλοι δεν βλέπουν τίποτα σ' εμάς που να τους ελκύει στον Κύριο! Η αναπόφευκτη και συνεχής προετοιμασία για αναζωπύρωση είχε πάντοτε να κάνει με μια δίψα για το Θεό, μια ζωντανή δίψα γνώσης του ζωντανού Θεού και μια μεγάλη επιθυμία να Τον δούμε να ενεργεί, να φανερώσει τον εαυτό Του και τη δύναμή Του, εγειρόμενος, και σκορπίζοντας τους εχθρούς Του.... Η δίψα για το Θεό και η μεγάλη επιθυμία για τη φανέρωση της δόξας Του είναι η ουσιαστική προπαρασκευή της αναζωπύρωσης.

Μακάρι οι προσευχές μας για αναζωπύρωση να φέρουν μια μεγάλη δίψα για το Θεό, όχι μόνο στη δική μας ζωή, αλλά και στη ζωή των άλλων γύρω μας.

Υποφέροντας για τον Χριστό

Τι έκανε τους πρώτους μάρτυρες αήττητους για χάρη του Θεού, έτσι ώστε «να μην αγαπήσουν την ψυχή τους μέχρι θανάτου» (Αποκ. 12:11), να επιθυμούν να βρίσκονται σε δύσκολες και επικίνδυνες για τη ζωή τους καταστάσεις, μην υπολογίζοντας τίποτα μόνο και μόνο για να συμμετάσχουν στα παθήματα του εσφαγμένου Αμνού και στην ανταμοιβή τους;

Σήμερα, οι άγιοι του Θεού που θριαμβεύουν, είναι αυτοί που είναι πρόθυμοι να υπομείνουν κάθε ντροπή ή κριτική και αδικία και μολονότι «θανατώνονται όλη την ημέρα... λογαριάστηκαν σαν πρόβατα σφαγής» (Ψαλμ.44:22), είναι αναμφίβολα ακαταμάχητοι, και αήττητοι. Για να μπορέσουν να Του δώσουν τιμή και δόξα και αίνο, πέθαναν για Αυτόν, ήπιαν το ποτήρι που ήπια και Αυτός, βαπτίστηκαν με το βάπτισμα με το οποίο και Αυτός βαπτίστηκε, και υπέφεραν και μάτωσαν για Αυτόν.

Αυτό το αήττητο πνεύμα μπορεί να έρθει και σε εμάς, όπως ήρθε στον Παύλο, μόνο με την απόλυτη αυταπάρνηση και με το να ενδουθούμε τον Κύριο Ιησού Χριστό, έτσι ώστε ο Χριστός να είναι η ζωή μας ενώ ο θάνατος να αποτελεί για εμάς ουράνιο κέρδος.

Κάθε τι που μας θέτει σε δοκιμασία, είναι μια ευκαιρία να πεθαίνουμε μαζί Του. Έτσι, όταν οι πύρινες δοκιμασίες έρθουν σ' εμάς όπως ήρθαν στον Ιώβ, αντί να βρισκόμαστε κάτω από το σταυρό μας και να καταπλακωνόμαστε από το βάρος του, πρέπει να αφήσουμε τον Κύριο να μας σηκώσει επάνω από το σταυρό και να γίνουμε σύμμορφοι του θανάτου Του, γνωρίζοντας ότι εάν υποφέρουμε μαζί Του, θα βασιλεύσουμε επίσης μαζί Του, διότι δεν υπάρχει δόξα χωρίς δοκιμασία, και εάν δεν υπάρχει σταυρός τότε δεν υπάρχει στεφάνι.

Υψωμένα Χέρια

Στην πρώτη επιστολή του Παύλου προς τον Τιμόθεο, υπάρχει μια προτροπή για «*δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες, για όλους τούς ανθρώπους*». Ακολουθούν δε αυτές οι λέξεις σαν ένα είδος κορύφωσης: «*Θέλω, λοιπόν, οι άνδρες να προσεύχονται σε κάθε τόπο, υψώνοντας καθαρά χέρια, χωρίς οργή και δισταγμό*» (1 Τιμ. 2: 1,8).

Στη σφαίρα της πίστης, δεν υπάρχει χώρος για εκδίκηση ή απιστία, αλλά εκτός από αυτά, τι δεν θα μπορούσαν να σημαίνουν τα υψωμένα χέρια μιας πράγματι επιθετικής ψυχής; Μια ολόκληρη κατάσταση μπορεί να φερθεί μπροστά στο Θεό μέσα στην σιωπή της παντογνωσίας Του, ενώ αόρατες δυνάμεις παρατάσσονται για την εκπλήρωση του θελήματός Του και για την ακύρωση των έργων του διαβόλου. Όλες οι λυτρωμένες δυνάμεις συνεργασίας με το Θεό, μπορούν να επιφέρουν τέτοιες αλλαγές σε προσωπικά και κοσμικά θέματα, τέτοιου είδους αλλαγές που είναι σύμφωνες με τη διακυβέρνηση του θελήματός Του.

Όταν ενημερώνεσαι για μερικά από τα φοβερά γεγονότα που αφορούν την εμπλοκή των εθνών σε εθνικές και διεθνείς διαμάχες, ζηλοτυπίες, μίσση, επιθέσεις, ληστείες, οδηγείσαι στο συμπέρασμα ότι η όλη κατάσταση είναι μια παραπλάνηση αυτών των αόρατων δυνάμεων που περιγράφονται στην προς Εφεσίους 6: 12-16, και στην προς Κολοσσαείς 2: 15. Αυτές είναι δυνάμεις, οι οποίες, όπως μας δείχνει το εδάφιο 15, νικήθηκαν τελικά από το Χριστό στο Σταυρό. Και η μόνη λύση για τέτοιες φοβερές και περιπλεγμένες καταστάσεις, είναι η επέμβαση μιας Ανωτέρας Δύναμης, που μπορεί να σταθεί ανάμεσα στο διάβολο και στην καταστροφή του έθνους.

Σ' αυτό το σημείο είναι που ο άνθρωπος του Θεού, για τον οποίο ο

Θεός πάντοτε αγρυπνεί, έρχεται με τη νίκη του Σταυρού του Χριστού. Όπως ο ηλικιωμένος Ααρών «σταματά την θραύση» (Αριθ. 16: 41-50), γυρίζει την (έκβαση της) μάχης και «*μοιράζεται για λάφυρο τους ισχυρούς*» (Ησα. 53: 12). Η παντοδυναμία Του ξεχύνεται στη σκηνή μέσω της πίστης των ανθρώπων Του και δεν γνωρίζω κανέναν άλλο τρόπο καλλίτερο που να εκφράζει όλα όσα νοιώθω και σκέφτομαι και επιθυμώ – από το να δέομαι με υψωμένα χέρια ότι το θέλημα του Θεού θα γίνει. Εάν όλοι οι πολιτικοί γνώριζαν αυτό το απλό αλλά βαθύ μυστικό, τι δε θα μπορούσε να γίνει για αυτούς και με αυτούς από τον Κύριο των Κυρίων.

Βάλε τα έθνη και τα κοινοβούλια και τους πολιτικούς αρχηγούς και τα νομοσχέδια ενώπιον του Θεού. «*Όλα είναι γυμνά και εκτεθειμένα στα μάτια Του, προς Τον Οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο*» (Εβρ. 4:13). «*Τα έθνη είναι σαν σταγόνα από κάδο, και θεωρούνται σαν τη λεπτή σκόνη της πλάστιγγας*» (Ησα. 40: 15). Ας πατήσουμε εκεί, για να πάρουμε μια ευρύτερη άποψη του Θεού. Προσπάθησε να διαβάσεις το 40ο κεφάλαιο του Ησαΐα όταν νοιώθεις ότι όλα τα πράγματα οδεύουν προς ένα τέλος. Ύστερα πρόσφερε το στο Θεό με ένα συνεχές «*Αμήν!*»

Προσευχήσου σοβαρά. Μη νοιάζεσαι για τα τυπικά και τους τρόπους. Κάνε κάτι. Φέρε αποτελέσματα. Θεώρησε ότι ο Θεός θα κάνει ό,τι λέει στο Λόγο Του. Κάποια, θα τα λάβεις τώρα – άμεσες απαντήσεις, άλλα αναγκαστικά μετατίθενται για το μέλλον, εσύ ζεις στο αιώνιο τώρα του Θεού και καλείς τα «*μη υπάρχοντα σαν να υπάρχουν*» (Ρωμ. 4: 17). Τέτοια πίστη είναι μια ανίκητη ασπίδα. Ο Θεός μπορεί να εκτελέσει το θέλημά Του και να νικήσει τον διάβολο κάθε στιγμή!

Ζώντας για να ευαρεστείτε το Θεό

Θυμηθείτε ότι η δουλειά σας στον κόσμο που ζείτε είναι να ευαρεστείτε το Θεό και ευαρεστώντας Αυτόν οι ψυχές σας θα έχουν ασφάλεια, ανάπαυση και πλήρη ικανοποίηση, έστω κι αν όλος ο κόσμος δεν είναι ικανοποιημένος μαζί σας. Ο Θεός σας είναι αρκετός και η επιδοκιμασία Του και η χάρη Του είναι η μερίδα και η ανταμοιβή σας. Πόσο γλυκιά και ασφαλής είναι η ζωή εκείνων που είναι ειλικρινείς και ακέραιοι, που φροντίζουν να είναι (παρά να φαίνονται) καλοί, και που θεωρούν ότι εάν ο Θεός τους δέχεται, αυτό τους αρκεί! Ω, πόσο ευσπλαχνική είναι μια δίκαιη καρδιά! Μια καρδιά που απαρνιέται τον κόσμο και όλα όσα Τον ανταγωνίζονται και που δέχεται το Θεό γι' αυτό που είναι δηλαδή, για την Κυριότητά Του και τη Δικαιοσύνη Του.

Γι' αυτό κοιτάζτε να αναζητάτε την επιδοκιμασία του Θεού, που μπορείτε ν' ανακαλύψετε στα παρακάτω σημεία:

1. Να είσαι προσεκτικότερος να καταλάβεις την Αγ. Γραφή, ώστε να διακρίνεις τι ευχαριστεί και τι δυσαρεστεί το Θεό.

2. Να είσαι πιο προσεκτικός σε ό,τι κάνεις, έτσι ώστε να ευαρεστείς το Θεό μάλλον, παρά τους ανθρώπους.

3. Να κοιτάς την καρδιά σου και τις σκέψεις του εσωτερικού σου ανθρώπου και όχι μόνο τις πράξεις σου.

4. Να προσέχεις ό,τι κάνεις κρυφά, τόσο όσο και φανερά και να προσέχεις αυτά που δεν βλέπουν οι άλλοι, τόσο όσο και αυτά που βλέπουν.

5. Να σέβεσαι τη συνείδησή σου και να ασχολείσαι μαζί της, χωρίς να την αμελείς. Όταν σου μιλάει για δυσαρέσκεια του Θεού, αυτό πρέπει να σε ανησυχεί. Όταν σου μιλάει για την ευαρέσκειά Του, αυτό θα πρέπει να σε ανακουφίζει.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Συνέχεια από τη σελίδα 5

6. Εκείνοι που είναι ευχαριστημένοι θα είναι ελεήμονες, ώστε να ευαρεστούν το Θεό και όχι υπερήφανοι και φιλόδοξοι για να έχουν την εύνοια των συνανθρώπων τους, ούτε ασεβείς δυσαρεστώντας το Θεό.

7. Εάν οι άλλοι είναι ευχαριστημένοι ή δυσαρεστημένοι μαζί σου, ή εάν σε κρίνουν, όλα αυτά θα πρέπει να έχουν μικρή σημασία για σένα, σε σύγκριση με την κρίση του Θεού. Άλλωστε δεν ζεις γι' αυτούς. Μπορείς ν' αντέξεις τη δυσαρέσκεια, τις κριτικές και τις μομφές τους, αρκεί ο Θεός να είναι ευχαριστημένος μαζί σου.

Αυτές θα είναι οι αποδείξεις σου ότι ο Θεός όντως ευαρεστεύεται με τη ζωή σου.

Το Φεβρουάριο του 1985 ένα αεροπλάνο που εκτελούσε δρομολόγιο μεταξύ Κίνας και Ιαπωνίας λίγο έλειψε να πέσει. Ακριβώς 36 δευτερόλεπτα χόριζαν τους 266 επιβάτες και το πλήρωμα από την επιφάνεια του Ειρηνικού Ωκεανού και το θάνατο, απόσταση μόλις 10.000 πόδια. Όμως με κατάλληλους χειρισμούς ο πιλότος Μιν Γιουν Χιου κατάφερε να δώσει ξανά ύψος στο αεροσκάφος και να το προσγειώσει ομαλά, χωρίς να πάθει κανένας τίποτα. Ένας από τους επιβάτες είπε αργότερα : «Είχαμε χάσει κάθε ελπίδα ζωής. Μόνο προσευχή μπορούσαμε να κάνουμε». Το σχόλιο της εφημερίδας : «Γλιτώσαν παρά τρίχα! Ήταν πολύ τυχεροί!».

Ήταν άραγε «τύχη»; Μήπως πράγματι υπήρχαν μέσα κάποιοι άνθρωποι που προσευχήθηκαν στο Θεό και που δεν ξέχασαν να Τον ευχαριστήσουν όταν βγήκαν σώοι; Γευόμαστε πολλά, μικρά ή μεγάλα θαύματα του Θεού κάθε μέρα. Απ' αυτά, άλλα τα αντιλαμβανόμαστε και άλλα περνούν απαρατήρητα. Για πόσα σκεφτήκαμε να κοιτάξουμε προς τα πάνω και να πούμε ένα ευχαριστώ σε Κείνον που είναι ο «δοτήρας παντός αγαθού»; Υπάρχει και μια άλλη διάσταση. Κάποτε θα φτάσει η στιγμή που θα γλιτώσουμε «παρά τρίχα». Θα πούμε αντί σ' αυτή τη γη. Είμαστε έτοιμοι να συναντήσουμε το Θεό; Είπαμε ευχαριστώ για τη μεγάλη σωτηρία που μας ετοίμασε δια του Ιησού Χριστού; Αν το να μην εκτιμήσεις ένα δώρο που σου κάνουν λέγεται αχαριστία, τότε πώς θα χαρακτηρίσουμε την αδιαφορία προς το μεγάλο δώρο της θυσίας στο Σταυρό;

Πραγματικά είναι άκαρδο και σκληρό να προσπερνούμε τη χάρη του Θεού και την αγάπη Του και να πιστεύουμε στην ανόητη τύχη, στις περιστάσεις και όχι στην αγαθότητά Του, την κυριότητά Του, τη δύναμή Του!

Έρχονται τα καλύτερα

«Και πας όστις ζει και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο;» Ιωαν. 11:26

«Γεννήθηκα κατά σάρκα το 1837. Γεννήθηκα κατά το Πνεύμα, αναγεννήθηκα δηλαδή, το 1856. Εκείνο που γεννήθηκε κατά σάρκα θα πεθάνει. Εκείνο που γεννήθηκε κατά το Πνεύμα θα ζει αιώνια». Συχνά συνήθιζε να λέει αυτά τα λόγια ο Μούντνυ, ο πασίγνωστος υπηρέτης του Θεού, που τον χρησιμοποίησε ο Κύριος δυναμικά πριν δύο αιώνες. Λίγες μέρες πριν φύγει από αυτόν τον κόσμο έλεγε : «Ύστερα από λίγο καιρό, ίσως διαβάσετε στην εφημερίδα πως ο Μούντνυ από το Ηστ Νόρφιλντ πέθανε, μην το πιστέψετε. Τότε, θα ζω πιο καλά από τώρα. Θα είμαι ψηλότερα από τη φθορά, στην αιώνια άφθαρτη κατοικία μου. Ούτε θάνατος θα μ' αγγίζει, ούτε η αμαρτία θα μπορεί να με λερώσει».

Πόση δόξα έχει αυτή μας η πεποίθηση, πως η ζωή μετά το πέραςμα του θανάτου είναι γεμάτη αφθαρσία, αγαλλίαση, ατέλειωτη δοξολογία στο Λυτρωτή μας!

Πόσο σκεφτόμαστε τον Ουρανό που μας περιμένει, πόσο χαιρόμαστε στη σκέψη της αιώνιας Παρουσία Του; Αν είναι τόσο θαυμαστό, όσο ο Λόγος του Θεού προσπαθεί να μας περιγράψει, τότε πρέπει όλη η ύπαρξη και η ζωή μας να διακατέχεται από τούτη την ελπίδα.

Να μην υπάρχει πια ο φόβος του θανάτου, αλλά η χαρά της συνάντησης με τον Αγαπημένο μας Κύριο. Και στην πορεία μας εδώ στη γη να μην ασκεί πια η αμαρτία καμία έλξη επάνω μας, αφού όλα εδώ είναι πρόσκαιρα και φθαρτά. Κι έτσι να καθαρίζουμε κάθε μέρα πιο πολύ την καρδιά μας, για ν' αρέσουμε σ' Εκείνον.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας ετοιμάσει για το μεγάλο ταξίδι, το «πέραςμα της όχθης» στην παρουσία Του. Να μας κάνει πιο καθαρούς και ν' αγαπήσουμε περισσότερο τον Ουρανό. Ας γεμίσει η ζωή μας με τη χαρά της συνάντησης μαζί Του και κάθε μέρα να ζούμε λιγότερο εδώ κάτω και περισσότερο εκεί πάνω, στην ουράνια Πατρίδα μας.

Ο Σχεδιαστής

«Επειδή ό,τι δύναται να γνωρισθή περί Θεού, είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι ο Θεός εφανέρωσεν τούτο προς αυτούς» Ρωμ.α:19

Ένα άρθρο έγραφε τα εξής : «Κάποιοι λένε ότι δεν υπάρχει Θεός. Ότι όλα τα θαυμάσια γύρω μας είναι τυχαία. Κανένα χέρι παντοδύναμο δεν έφτιαξε τ' αστέρια. Έγιναν μόνα τους. Η επιφάνεια της Γης μας τυχαία έχει αυτό το έδαφος, χωρίς το οποίο δεν θα είχαμε καλλιέργειες για να τροφούμε και να θρέψουμε τα ζώα, που αυτά με τη σειρά τους μας δίνουν το γάλα και το κρέας τους. Το φαινόμενο της ατμόσφαιρας που περιβάλλει τη Γη μας και έχει την κατάλληλη πυκνότητα για να ζήσει ο άνθρωπος, είναι απλά άλλος ένας νόμος της φυσικής. Έχουμε ημέρα και νύχτα, επειδή η Γη περιστρέφεται με μια ορισμένη ταχύτητα χωρίς να καθυστερεί. Ποιός τα κανόνισε όλα αυτά; Ποιός δίνει στη Γη μας την κλίση της κι έτσι έχουμε τις εποχές; Η θερμότητα του ήλιου και η απόσταση είναι τόση, ώστε δεν καιγόμαστε αλλά ούτε και παγώνουμε. Ποιός κρατάει αυτή τη σταθερότητα; Η ανθρώπινη καρδιά χτυπάει για 70 ή 80 χρόνια χωρίς να σταματά. Πώς καταφέρνει και ξεκουρά-

ζεται; Ποιός έδωσε στην ανθρώπινη γλώσσα την ελαστικότητα να μορφοποιεί λέξεις και ποιός έφτιαξε το μυαλό για να τις καταλαβαίνει; Είναι όλα αυτά τυχαία; Πώς μπορούν να λένε μερικοί ότι δεν υπάρχει Θεός;»

Η Αγία Γραφή λέει : «*Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανό και την γη*» Γεν.1:1

Ο ανόητος λέει «δεν υπάρχει Θεός». Ο σχεδιασμός της Δημιουργίας δείχνει το Μεγάλο Σχεδιαστή. Όλη η φύση μιλάει γι' Αυτόν. Ένας Θεός ομορφιάς, πλούτου, αγάπης, ελέους και φροντίδας. Και ο Γολγοθάς μιλάει ακόμη πιο καθαρά για την αγάπη Του, αγάπη μέχρι θανάτου, θανάτου δε Σταυρού! Για μένα και για σένα!

Δεν είναι εδώ, αναστήθηκε!
Θυμηθείτε τι σας είχε πει, όταν ακόμα ήταν στη Γαλιλαία.
Λουκάς 24:6